

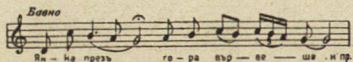
взят точните тонови отношения във българския, както и на всички просто-народен напев — което, впрочем, за музиката на много, извън европейски примитивни, народи е вече сторено.

Интервалът октава се явява във българската народна музика, като граница на мелодичния тонов обем, и твърде рядко като самостоятелен интервал — част от мелодия.

Твърде малко сж пѣсните, които по тонов обем превишават октавата.

Малката септима често се среща като самостоятелен интервал, а тъй сжщо като граничен — от началния и крайния тон на напева:

№ 14. Бесарабски пѣсни, изд. на Б. ак. на науките, кн. XXVI, нот. Д. Хр.

Голѣмата септима е абсолютно изключена като самостоятелен интервал — рядко се срѣща и **голѣмата секса**, а **малката секса** е по-често явление във народните ни напевни.

№ 2798 отъ Сб. Т. В.

№ 20, Македонски пѣсни (Д. Христовъ)

Чиста квинта и **чиста кварта** сж най-употребимите интервали, както въ началото на фразитъ, тъй и посрѣдъ фразитъ. Особени случаи сж две последователни кварта въ въз-

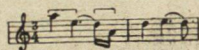
ходящъ редъ, а тъй сжщо — две кварта съ секундови връзки — въ низходящъ редъ.

№ 17 Сборникъ нар. пѣсни отъ Бесарабия (Д. Христовъ)

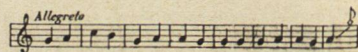

Отъ Родопски пѣсни (нот. А. Буко-рещлиевъ)

Интересно явление въ нашитъ жетварски и др. пѣсни е изразът на възторгъ въ края на мелодията — съ провикване на точна **малка септима**:

Отъ Софийско (нот. Д. Христовъ)

Голѣми и малки терци по отдѣлно, и образуващи въ началото на мелодията разложенъ квинтакордъ — (dur или moll) сж сжщо обикновено явление

№ 3051 отъ Сб. Т. В.

Родопска пѣсень (нот. А. Буко-рещлиевъ)

Увеличенитъ, голѣми и малки, секунди сж преобладаващите интервали.